Zažila bombardování Prahy.

Po letech ale potkala pilota, který Prahu bombardoval *"naházeli jsme to přesně tam, kam jsme měli. Omlouvám se, ale rozkazy jsme poslouchat museli, byli jsme vojáci."* (o žádnou navigační chybu tehdy nešlo!)

Před sedmdesáti lety, 14. února 1945, zažila Praha nejhorší nálet. Jaroslava Peková se tehdy dívala z okna karlínského bytu, jak na centrum Prahy dopadají bomby. O padesát let později se náhodou potkala s pilotem, který ji šokoval smutným oznámením: "To já jsem jeden z letců, kteří vám ty bomby na hlavu házeli."

Eldariel - Czech elves database

Jaroslava Peková, zažila bombardování Praha, po letech poznala pilota, který házel pumy.

Na hřmot motorů amerických bombardérů, dunění vybuchujících pum a sloupce kouře nad střechami Jaroslava Peková nikdy nezapomene."Druhý den jsem viděla tu hrůzu," říká Peková k náletu, jenž jen pár týdnů před koncem druhé světové války zničil část města.

Nikdy se pořádně nevysvětlilo, proč vlastně Spojenci Prahu bombardovali. Šlo údajně o náhradní cíl za Drážďany, které skončily v troskách o dva dny dříve, než se letadla objevila 14. února roku 1945 nad Prahou? Šlo opravdu o navigační chybu, jak se dnes neustále opakuje?

Jaroslava Peková má jasno, proč k celé události, při níž přišlo o život sedm set Pražanů, došlo. A to nikoli proto, že shodou okolností pracovala jako tlumočnice v americké armádě na posádce ve Vídni, ale proto, že po roce 1990 provázela po Praze turisty jako průvodkyně.

"Jednou, někdy na počátku 90. let, jsem tu měla autobus plný Američanů. Když jsme byli na Václavském náměstí, kde tehdy při náletu bylo zničeno několik domů, tak jsem jim o bombardování a navigační chybě vyprávěla," vzpomíná.

Ve skupině byl i starší muž s manželkou. Vyslechl si vyprávění a pak se prý smutně vložil do hovoru. "*Když teď vidím, jak je Praha krásná, tak toho strašně lituji, ale já jsem jeden z letců, kteří vám tehdy ty bomby na hlavu házeli,"* řekl prý Američan.

Navigační chybu přitom rozhodně vyvrátil. "*řekl mi: byli jsme školení a nikdy bychom se takto nespletli. Naházeli jsme to přesně tam, kam jsme měli. Omlouvám se, ale rozkazy jsme poslouchat museli, byli jsme vojáci.*"

Šokovalo mě to, protože se považuji za patriotku, ale oceňovala jsem, že to dokázal přiznat," popisuje tehdejší náhodné setkání Peková. Letecký útok z poloviny února měl kromě životů na svědomí i stovku zničených domů.

18. února 2010

Elgariel - Czech elves database